દુનિયામ પાપ આલો

દે‘વ તિયહા હારુ બનાવીની સુંદર વાળીમ આદમ અન તિયા નાડી ખુશીથી રત્ને. તિયામથી કળ બી નુગળે પેરીને નતે, અન ઈત તિહાન શરમ બી આવતી નતી. કેવ કે દુનિયામ પાપ નતો. તી વારઘળિય દેવા હાતી વાળેમ ચાન્તને અન ગોઠ્યા કત્ને.

પન વાળેમ એક કપટી ગઢળ(હાપ) અતા, તિય બયેન ફૂસ્યો કે કા દેવ હાસોત તુન એવ કયહો, કે વાળે બદ સાળવાહ ફલ તુમા ની ખાના?

બયે જવાબ આપ્યા, દે'વ આમહાન કયહો કે આમી બદ સાળવાહા ફલ ખાત સકજીહી. પન હાસો ખોટો જાહના સાળવા ફલ દે'વ આમહાન ખાના ના કય્હો. દે‘વ આમહાન કય્હો કે જો તુમી આય ફલ ખાહા કે તહા ત તુમી મહા.

ગઢળ(હાપ) બયેન જવાબ આપ્યા " આય હાસો નહા. તુમી ની મહા, દેવ જાહય કે તુમી ખાહા તે જ વખત તુમી દેવા જીહને હાસો ખોટો જાહનારે વત જાહા.

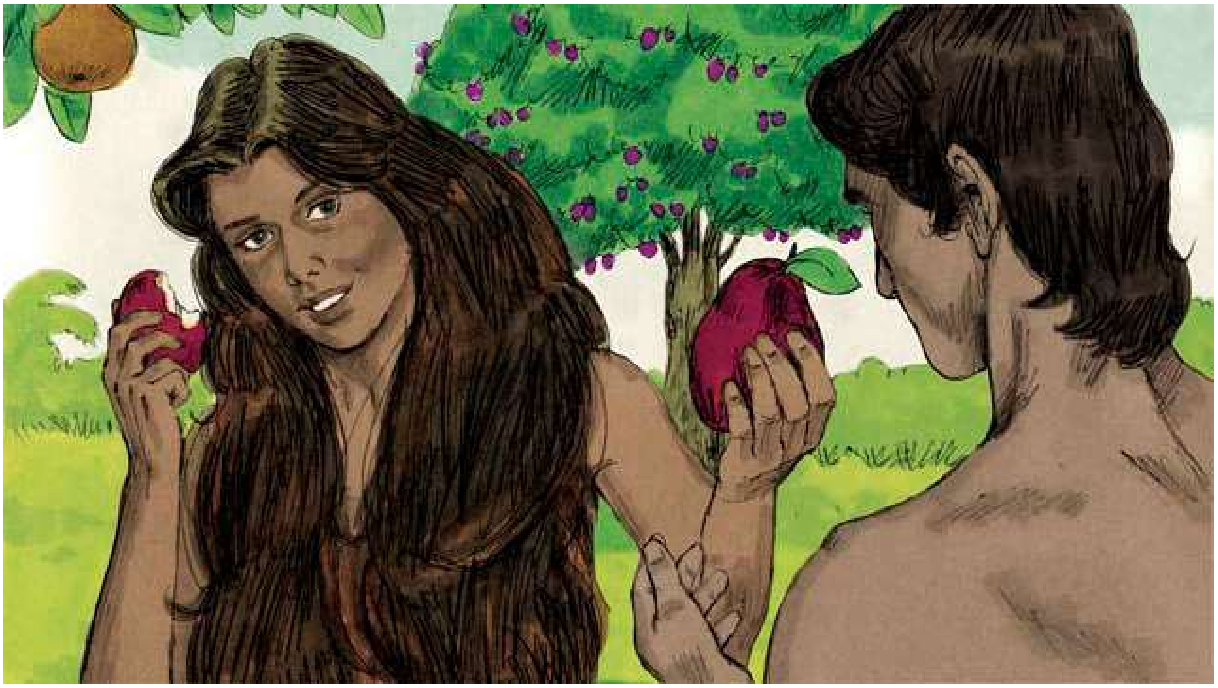

બયે પાલયો ફલ ખાના હારૂ હારો ન પાલનામ સુંદર સય. તે બી જ્ઞાની બનના માંગ્તની, ઈત તિયે એક ફલ તોળ્યો અન ખાદો. તાંય ફસી તિયે તિયા ભાયળાન જો તિયે હાતી અતા તિયાન બી ખાના હારૂ આપ્યો. અન તિય બી તિ ફલ ખાદો.

તરતજ તિહાં ડોઅ ઊગળી અન તિહં પાલ્યો કે તિ નાગળે સય, તિહં પાનહાન એકબીજા હાતી હિવિત'ન નુગળે બનાવના અન પોતા ડીનાન ટાપના કોશીશ કઇ.

તાહાં ભાયળ અન તિયા બયે વાળેમ ચાન્તા દેવા અવાજ ઉનાયા. તિ બેનું દેવાથી હતાયે, અન દે"વ ભાયળાન કયો તું કાંય સ? આદમ કયો, મ'ય વાળેમ તો ચાનના અવાજ ઉનાયા ઇત મય બીત જીયા, કેવ કે મય નાગળા અતા, ઇત મય હતાત જીયા.

તાહાં દે'વ ફૂસ્યો " તુન કળ કયો કે તુ નાગળા સ? જે સાળવા ફલ ખાના મ'ય તુન ના કય્નો તે ફ્લ કા તુય ખાદહો? " ભાયળ કયો મા હાતી રના હારૂ જે બયે તુય મન આપીહી તિયે મન ફલ આપ્યો. તાહાં દે'વ બયેન ફૂસ્યો આય તુયે કા કયો? તાહાં બયે જવાબ આપ્યા " ગઢળ (હાપ) મન સેતરી"

દે'વ ગઢળાન (હાપાન) કયો તુ સાપીત સ, તુ ડેડેથી સાનહ અન કાદુ ખા'હ. તો અન બયે વચ્ચ અન તો પયરા અન તિયા પયરાહા વચ્ચ મય દુશ્મની કરાવહી, બયે વંશજ તો ડોયો છુંદિ, અન તુ તિયે એળી છુંદહ.

તાય ફસી દે'વ બયેન કયો કે તું જબરો દુઃખ વેઠિત્ન પયરાન જન્મ આપહ. અન તુ તો ભાયળા આધીન વહ, અન તો ઉપ ભાયળાપળુ કય.

દે‘વ ભાયળાન કયો તુય તો બયે ગોઠ માની. અન મા આજ્ઞા તોડહી. અમુ તરતી સાપીત વયહી.અન તો ખાના પેદા કના હારૂ જબરી મેનત કનુ પળી. તુ મહ અન તો ડીન ફાસો કાદવામ મીલીત જાય, તે ભાયળ પોતા નાડે નામ હવા ઈત “સજીવ“ પાળ્યો. કેવ કે તે બદ સજીવહા યાયસી અતી. અન દેવ આદમ અન હવાન જનાવરહા ચાંબળા નુગળે પેરાવ્યે.

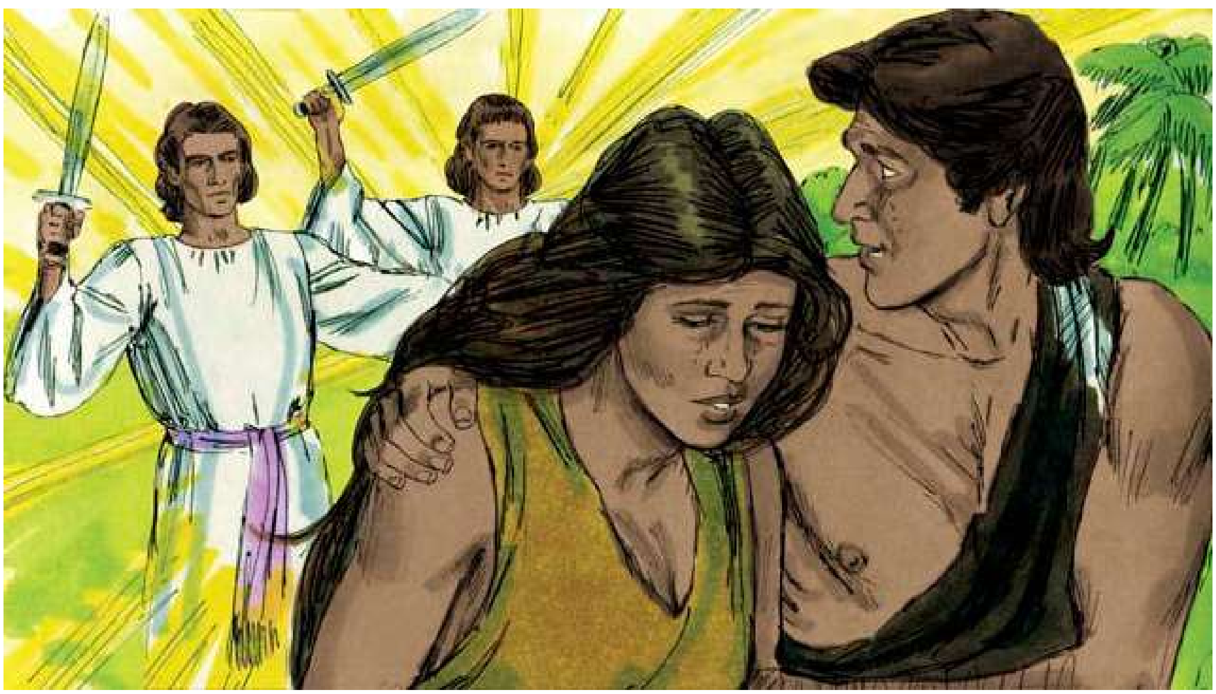

તાહાં દે‘વ કયો “ પાલા માહું આપહામરા એક હરકા હાયો ખોટો જાઅનારા વયહા. તિહાંન જીવના સાળવા ફલ ખાના દેના જોવયની, એવની વય કે તિ કાયમ જીવ તે રય “ ઈત દેવ આદમ અન હવાન સુંદર વાળેમથી બા‘ર કાળીત મીકયે. અન દેવ સાળવાહા વાડીન હાચવના હારુ પ્રવેશવાના બાયણાં ઊપ પરાક્રમી હુતાહાન મીક્યે, એવની વય કે તિ જીવના સાળવા ફલામથી ખાય.